

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 506/2015
02.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.М., због покушаја кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Д.М., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Крп1 50/10, Кв 126/15 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 618/15 од 01.04.2015. године, у седници већа одржаној 02.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Крп1 50/10, Кв 126/15 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 618/15 од 01.04.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Крп1 50/10, Кв 126/15 од 09.03.2015. године, одбачен је, као недозвољен, захтев окривљеног В.М. за доношење решења о примени амнестије у односу на пресуду Вишег суда у Београду Крп1 50/10 од 23.01.2013. године која је правноснажна са даном 31.07.2013. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 618/15 од 01.04.2015. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног В.М. изјављена против решења Вишег суда у Београду Крп1 50/10, Кв 126/15 од 09.03.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног В.М., адвокат Д.М., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и члана 485. став 2. ЗКП-а, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да побијана решења преиначи тако што ће утврдити да окривљени В.М. има право на подношење захтева за примену амнестије и на ослобађање од извршења 25% изречене казне затвора на основу члана 1. став 1. и члана 3. Закона о амнестији или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП-а, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М., адвоката Д.М., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног В.М. се указује на повреду одредбе члана 56. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима те на повреду одредбе члана 86. и члана 87. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља. У захтеву се наводи да је побијано решење донето уз повреду закона, с`обзиром на то да се одређени правни лек или захтев одбацује као недозвољен у ситуацији када је исти изјављен од стране неовлашћеног лица или када закон не предвиђа могућност његовог изјављивања, што у конкретном предмету није случај, јер закон не предвиђа немогућност подношења новог захтева у ситуацији када је претходни захтев правноснажно одбијен.

Међутим, Врховни касациони суд о овим наводима није одлучивао мериторно, с`обзиром да исти чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а нису предвиђени као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић**

